

ER ETTERKRIGS-QUISLINGENE SOM FØREBUR SEG PÅ Å TA OVER MAKTEN NÅR KRIGS- LINGENE LIGGER MED NESEN I VÆRET.

Dette er så mye farligere siden etterkrigs-quislingene gjelder, og går for gode nordmenn og pynter seg med jøssingnavnet, og nyter den største tilliten innenfor den kjempende hjemmefronten.

SLUTTOPPGJØRET

«Vårt Land» november 1943.

«Vi begynner å syne sluttoppgjøret og befrielsen, men det er ting som tyder på at det norske folk kan få et oppgjør med noen av sine egne. Reaksjonære krefter arbeider under demokratiets maske for å sette folkestyret ut av funksjon i en såkalt overgangstid. Det vil være en flytelsesrike personer som i hemmelighet framholder at nå må noe nytt til. Det sies at regjeringen skal gå av straks den kommer tilbake. Stortinget bør ikke innkalles; heller ikke bystyrene, herredsstyrene, fattigstyrene m. v. Kort og godt: De av folket valgte kvinner og menn skal settes utenfor uten at folket selv skal få høve til å uttale seg. Når de reaksjonære krefter tar hjemmefronten til inntekt for sine synsmåter, er dette en tilsmikelse. Hjemmefronten, den store masse av kvinner og menn som venter på at frihetens dag igjen skal komme, vet ingen ting om hva den lille klikk av reaksjonære menn forbereder.»

AVGJØRELSEN STAR FOR DØREN Juni 1944.

Nasjonal front — vær på vakt. Forræderiet på Deichman viste nødvendigheten av å holde et våkent øye med kommunistenes videre manøvrer og tross utryddelsen av den nasjonale frie presse å finne midler til å spre kunnskap om forræderiske planer.

Denne aktpågivenhet har avslørt det skamløse spill som nå drives av kommunistene i avgjørelsens ellevte time, et spill som hvis det lykkes kan få uoversknelige og uopprettelige følger.

Norske kommunister har allerede for lengre tid siden trådt i forbindelse med kommunistiske elementer innen den tyske Wehrmacht.

Med dette er toppen av forræderi nådd, selv her i Norge!

Fra norsk nasjonal side er det skjedd alvorlige henvendelser til regjeringen i London om med sin autoritet å gripe inn mot dette farlige forræderi. Det er også sørget for at den britiske regjering har fått direkte underretning.

I London er man derfor fullt underrettet, underbygget med bevis som er felle for kommunistene. Men fra den norske regjeringsside er intet blitt foretatt, bortsett fra at regjeringen underhånden har uttalt sin dype misbilligelse. Regjeringen er tydelig så bundet av den engelske politikk at den i et så, for alliansen med Russland, småleilig spørsmål ikke tør ta noe standpunkt.

Den nasjonale heimefront er derfor henvist til å stole på seg selv og må på eget initiativ treffe de rådber som kan treffes.

VÅRT TITAK med å samle de viktigste ting fra den frie presse i en publikasjon har tyensynlig vakt glede i vide kretser. Vi har således mottatt en rekke pengegaver som vi selvsagt har tatt imot som uttrykk for oppslutning om «Samhold», men som vi allikevel må be slutte. Det er for risikabelt og utsetter våre agenter for usødig fare. Vi har penger nok. Den beste støtte er å medvirke til at bladet blir sprengt mest mulig. **MEN VÆR FORSIKTIG — DET ER STRIPETE HUNDER OVER ALT.**

Nr.1 - Utsnitt av den frie presse -

1945

UNGERSKED I BEFRILSLENS FOTSPOR

I Grekenland ligger sulten på lur og 10 000 drakmer er bare verd noen søre. I Belgia er en håpløs matsituasjon bare delvis unnet bli avhjulpet ved at de allierte arbeider overlater belgierne noen hundre tonn av sine matforsyninger daglig, og i Nederland er kvadratkilometer på kvadratkilometer av akerjord satt under vann. I disse landene står man overfor nesten uløselige problemer. Industrien mangler råvarer, maskineriet er eislitt og kommunikasjons- og distribusjonsapparatet ligger fallstendig ned. Der hvor det finnes råvarer, slik som i rubberdriften, er ernæringen for dårlig til at arbeiderne orker arbeide. I Belgia venter 10 000 arbeidere på muligheter til å oppnå arbeidet, de mangler i første rekke pitterops og mat.

I beste fall kan Belgia produsere omtrent 10% av de næringsmidler som skal til for å opprettholde et moonlunde helsenivå, og selv dette kan neppe distribueres etter at distribusjonsapparatet er brutt sammen.

Noen tall fra Frankrike viser også hvor alvorlig situasjonen er. I Frankrike fantes 15000 lokomotiver før krigen omtrent 15 000 lokomotiver av disse er det bare 6 000 igjen, hvorav tusen er ubrukelige. Tusenvis av lokomotiver og over halvparten av Frankrikes 1000 jernbanevogner er blitt ødelagt foran etter invasjonen. Dessuten er vegnettet utt opprevet ved at ca. 4 000 bruer er ut i luften. Kulproduksjonen har i Frankrike sunket til en tredjedel og det som er utvunnet kan ikke distribueres effektivt.

Grekenland behøver mengder av tomaste store skipslaster for å hindre at nye gener av grekere dør sultedøden. Det befrielse har på er inne i en krise så rent psykologisk. Underjordiske armeer saboterer som har utført heltogjeringer for okkupasjonen og som har vært innstiltet destruktive formål, finner det vanskelig å ta del i det normale liv og det organiserte arbeid det fører med seg. Dette viser tydeligst i Belgia hvor Pierlots regjering ble anmodet om å bli sittende fordi destruksjonsarbeidet var for omfattende.

"Fritt Land", 20. okt. 1944

Mappe 3939
Ekspl. 1 A.
Dato 10. 2. 45.
3A - 1196/44
Nr. 8251

VÅR KONGE OG VÅR STATSMINISTER HILSER OKTOBERREVOLUSJONEN.

Hilsen fra H.M. kongen til president Kalinin.

Det er meg en glede idag å sende mine hjerteligste hilsener til Deres Eksellense, Sovjet-Sovjettets regjering og Deres væpnede styrker som kjemper også for Norges frigjøring. Jeg ser i denne felles kamp det beste grunnlag for et fortsatt hjertelig forhold mellom våre folk.

Håkon R.

Hilsen til Marskalk Stalin fra Statsminister Nygaardsvold.

I anledning av årsdagen for revolusjonen sender jeg Deres Eksellense, Sovjet-Sovjettets regjering og dets folk mine beste hilsener. I første rekke hilser det norske folk de væpnede styrker som under marskalk Vorotnikovs ledelse har jaget de tyske barbarer ut av det nordligste Norge. Den norske regjering glæder seg over det tillitsfulle samarbeid mellom våre to land, og Sovjet-Sovjettets innsats for å knekke nazismen vil aldri bli glemt i Norge.

SITUASJONEN I FRANKRIKE

Det er to maktsentra i Frankrike, to "statsmakter". Det ene er de Gaulle-regjeringen som på tross av sine sosialistiske og kommunistiske ministre vil opprettholde den borgerlige "demokratiske" stat og dermed også den kapitalistiske utbytning. De støtter seg på PFI (tilsvarende vårt mlb.org.) som brukes som polititropper og på de allierte tropper, spesielt amerikanske.

Mot dem står "Det nasjonale frihetsråd" med fagforeningene som støtter seg på folkets egne bevapnede skarer, Maquien, og allens på hele det arbeidende franske folk. Disse vil ha et demokrati uten kapitalister, uten spekulasjon, uten svartebørs og uten arbeidsløshet.

Disse to maktsentra kjemper om den politiske makt i Frankrike idag. Og det er allerede kommet til væpnede sammenstøt mellom dem. De Gaulle forsøker å avvepne Maquien og derved er kampsituasjonen blitt akutt. Det er to uforenlige motsetninger. Og all verdens patentdemokrater, om de så kal-

ler seg sosialister eller kommunistar nedt til å sa standpunkt for den ene eller den annen part. Noe mellomstandpunkt finnes ikke.

"Fremtiden", nr. 16 1944

KRIGEN OG IDEOLOGISKE

Det er alt flere måneder siden at Churchill erklærte at "Krigen har mistet sin ideologiske karakter". For Churchill og de som har makten i imperiet betyr det at kampen ikke lenger først og fremst er mot nazisme og for meningsfrihet og demokratiske rettigheter. Men den er rettet mot det tyske folk hvilket styresett det enn måtte ha. Churchill sa f.eks. tydelig fra at han var vennlig stemt mot Francos Spania. Dermed har Churchill selv tydelig sagt fra at krigen for dem som har makten i imperiet til syvende og sist er en kamp mellom kapitalen og markedet og livsromm.

Nå som i 1914 er det engelske, tyske, franske og amerikanske arbeidere som betaler med liv og blod

"Fakta" nr. 1 1945

REGJERINGSPERSONALET

Når Hambro mener at "Hj. Led." allerede har skaffet seg en autoritet som kan brukes til en regjeringdannelse da tar han feil.

Vi følger partiene som svarer til de gamle krav fra arbeiderbevegelsen om en mer aktiv front mot nazistene på forskjellig vis. Men vi er klar over at "Hj. Led." først meget sent er blitt tvunget ned på dette programmet. Vi er klar over at den er sammensatt på meget demokratisk måte, uten representanter for den sosialistiske og mest aktive del av den norske motstandsbevegelse, og at den ikke kan danne grunnlaget for en norsk regjering med arbeidernes tillit.

Om vi ikke selv straks og kraftig tar avstand fra de planene som her er nevnt, vil vi imidlertid oppleve at irden rammer arbeiderbevegelsen like uorbæret som i sin tid krigen. Den norske kapital vil derimot ha truffet sine fordelser, uten offentlig diskusjon, ja uten et særlig ord til forklaring vil vi få oss påduttet en regjering som folket aldri har hatt sjansen til å drøfte. Denne regjering blir utrustet med de vidtgående fullmakter som grunnloven gir en norsk regjering medlem to storting. Ja, til det kommer en ytterligere maktøking som krigstilstanden medfører. Denne regjering, som så å si har gjort seg sjøl, vil bestemme Norges ytre og indre politikk i den avgjørende etterkrigstid, uten noe kontroll fra folkets side.

Det må ikke skje! Det var ikke slik folk hadde tenkt seg resultatet av kampen mot det nazistiske diktatoret.

"Fremtiden" nr. 15 1944

MER OM REGJERINGSPERSONALET

Den norske regjering har gått ut fra et sosialdemokratisk parti og burde ikke kunne beskyldes for å ville tvinge på oss en reaksjon. Men den har vært utenfor landet i nye over 4 år. I den tid har den stadig vært i kontakt med norske industriledere, militære og andre som etter miljø og klasse er konservative og i en krisetid blir reaksjonære. Mest teller det allikevel at regjeringen samarbeider med folk som sitter med den økonomiske og politiske makt i de bürgerlige demokratiene hvor utbyttingen er aller sterkest, som i England og USA. I dette selskap er den norske regjering en spurv i tranedans. Etterkrigsplanene erklærer selv at de "stemmer overens med de planer som er alminnelige for våre store allierte". Da er det lett å tenke seg at hvorken Nygårdsvold eller Trygve Lie har mest åre og ansvar for planene, men Churchill og britisk-amerikansk styrings "Fakta" nr. 1 1945

DE BEKJENTE BELGIA

Forsaken forsynings og beskjeftigelsesproblemet, gjelder konflikten i Belgia først og fremst regjeringens beslutning om avvepning av motstandsgruppen, og dens holdning til oppgjøret med samarbeidsmennene.

Motstandsbevegelsen krever at dens vernet styret skal bestå ihvertfall så lenge det finnes quislinger og en rente kolonne i landet som regjeringen har vist seg utv. av stand til å rydde opp i ved egen hjelp. Til dels går den også lenger, den beskylder regjeringen for å gi samarbeidsmakter fordel, og å forberede et reaktivt regime, som ikke trekker noen politisk konsekvenser av det som er skjedd i landet under okkupasjonsårene.

Av de tre hovedgruppene i den store motstandsorganisasjonen "Den frie fronten" nemlig katolske demokrater, kommunister og sosialister er de to første de mest pågående. Motstandsbevegelsens leder, katolikken Demany, og de to kommunistiske ministrene har gått ut at regjeringen, mens sosialdemokraternes representanter sitter.

De tre lagorganisasjoner tok også avstand fra spillet, likevel rulgte mange de kommunistiske kampgruppers paroler. Demany har kommandert en ytterliggående opposisjonens standpunkt i følgende ord:

"Regjeringen hierlet er den samme som før, den oppgir fremdeles på samarbeidet mellom de belgiske og tyske industrimagnater og krever en ny regjering i motstandsbevegelsens ånd.

"Fritt Land" 12. j. n. 1945

Var i strid. Det er stripe hundet

SAMHOLD.

8. februar 1945.

Vi har fra flere hold mottatt den mest uforbeholdne tilslutning til den livsholdning vi har antydnet tidligere. Men kritikken har også oppløftet sin røst mot oss. Vår karakteristikk av den gamle partipolitiske tredemøle falt ikke i flukt med godtfolks såkalte finere følelser, vi er for negative, det er så lett å kritisere osv. I denne forbindelse vil vi komme med noen få bemerkninger til en orientering. Vi er i den lykkelige situasjon ikke selv å representere noen politisk avskygning, og ligger for så vidt ikke under for noen politisk synkverving. Det er kampen mot overfallsmannen og hans politiske løpegutter, men først og fremst kampen for å sanere folkelegemet, for å hindre splittelsens giftbasiller i å få innpass og drive sin oppløsende virksomhet, som har kalt oss til vår gjerning. Det er så at vi har kritisert, ikke samfunnsbygget, men dettes svulstige utvekster, og da mener vi, når det gjennom kritikk er mulig å oppløfte Per og Pål's syn, klare det, gjøre det oppmerksom på sykdomsspirene hvis vekst bare kan bidra til å uthule samfunnslegemet, så er kritikken berettiget. Men har vi så selv noe positivt å framkomme med? - Til dette vil vi svare et ubetinget ja. Vel er ikke botemidlet vårt, det var overfallsmannen, riktig nok ubevisst, som gav oss resepten, men derfor skal ingen hindre oss i å gjøre Per og Pål bekjent med dens innhold, og medisinen skal stadig utporsjoneres for å forebygge en tilbakevendelse til førkrigens politiske kaos. Vi har altså stillet den diagnose at samfunnet før led av splittelse av oppløsning, og sykdomsspirene var identisk med de mange politiske partier eller rettere sagt klikkformasjoner, anført av levebrødspolitikere eller sosiale kvakksalvere. Merkelig nok falt det i overfallsmannens lodd å ordinere medisinen for overnevnte sykdom, oppløsningen. Botemidlet var radikalt: Samhold, men begrepet fikk en annen valør enn tidligere, nemlig samhold = det å føle kollektivt, det er dette som framtidig må fylle folkens ånden, og da har vi et aldri sviktende grunnlag å bygge på. Derfor har vi erklært alle mørkemakter, alle destruktive krefter en iforsonlig og heilig krig, og forkyner samholdets evangelium for å få godtfolk til å innse de fordeler som kleber ved denne tingenes orden, for kun ved samhold kan landet bygges, og ikke ved oppløsningen av det nåværende fast sammensvevde solidaritetslegeme i de enkelte partipolitiske faktorer etter vårt lands befrielse.

DIREKTIVER TIL NORDMENN, UTGITT AV DEN NORSKE OVERKOMANDO I SAMRÅD MED DEN ALLIERTE OVERKOMANDO.

Den norske overkommando har sendt ut en veiledning til alle norske menn og kvinner om på hvilken måte hver enkelt kan hjelpe til i resten av frigjøringskampen. Vi gjengir her det første avsnitt:

Den frie presse. En særlig viktig oppfordring rettes til alle som arbeider er med utgivelsen av de frie aviser:

Dere har tre oppgaver: å spre pålitelige nyheter, å spre direktiver og veiledninger og å forklare situasjonen ute og hjemme. Nyhetstjenesten og spredning av veiledning er av vital betydning, men glem ikke at kommentarer og forklaringer også er meget viktige.

De som arbeider med den frie pressen har et stort ansvar. Bare de som sitter inne med de beste opplysninger og vet å gjøre den beste bruk av dem er skikket for den oppgaven. Redaktørene og journalistene i den frie pressen leder for en stor del folkemeningen i sine distrikter. De legger nå grunnlaget for en ny, god, demokratisk presse.

Glem aldri at bare de kjente stemmene i London Radio vil gi de rette ordre og instruksjoner.